

[Johannes Jensen.]

en arbejdstidsforhøjelse fra 40 timer til 48 timer ugentlig. Men det er jo en helt anden lov; det er en lov, som tillige tager sigte på arbejdernes udførelse, hvorimod det foreliggende lovforslag nærmest tager sigte på at skaffe beskæftigelse og derigennem undgå understøttelse.

Mit parti kan ikke gå med til den her foreslåede arbejdstid på 48 timer, men jeg udtaler ønske om, at lovforslaget må blive henvist til et udvalg, hvor man kan se på spørgsmålet.

Jørgen Jørgensen: Mit parti skal gerne deltage i udvalgsbehandlingen om dette lovforslag, og jeg vil kun sige, at vor indstilling til spørgsmålet om arbejdstiden er ikke ændret siden 1946. Jeg tror nemlig ikke, det tjener noget fornuftigt formål at dele det op på den måde, at der skal arbejdes på nedsat arbejdstid. Når man selv har haft med lovens administration at gøre og ved, hvor store fristelser man er udsat for, når man skal til at affatte regnskabet i overensstemmelse med de faktiske forhold, hører jeg, således som forholdene nu engang er, til dem, der gerne vil fritage de kommunale administrationsorganer for at administrere en ny lov, der er så vanskelig at have med at gøre som den tidligere gældende.

Vi vil altså deltage i udvalgsbehandlingen med en velvillig indstilling til at gennemføre lovforslaget stort set, som det her foreligger. Det undrer mig lidt, at der her er tale om den fælleskommunale udligningsfond, for i en anden regeringsinstitution, hvori jeg har sæde, spekulerer man på at ophæve udligningsfonden — om det lykkes, vil jo altså tiden vise. Men fortløbende at bygge en lov på basis af en udligningsfond, som man spekulerer på at ophæve, synes mig at kunne give anledning til overvejelse af, om man ikke burde give loven en løbetid på kun et år eller et par år.

Vi er som sagt velvilligt stemt overfor lovforslaget.

Gudiksen: Dette lovforslag er jo en gammel kending. Vi havde en lignende lov fra 1934 til 1945—46, og i dette tidsrum brugte en del kommuner den. I 1945—46 døde et tilsvarende lovforslag i udvalg, og grunden dertil var selvfølgelig, at der på det tidspunkt ikke var nogen stor arbejdsløshed eller rettere sagt ingen arbejdsløshed. Loven har imidlertid en vis betydning for den spredte arbejdsløshed, for den lille arbejdsløshed i kommunerne. Derfor

er der en hel del kommuner, som gerne vil have en sådan lov, og jeg vil derfor gerne sige arbejdsministeren tak, fordi han er kommet med det foreliggende lovforslag. Selvom det ikke er noget stort og betydningsfuldt forslag, vil dets gennemførelse være en hjælpende hånd for den spredte arbejdsløshed.

De beløb, der er udbetalt i refusion til kommunerne gennem årene, har ikke været store. Først skete det jo gennem mellemkommunal refusion, men efter udligningslovens gennemførelse er beløbene blevet refunderet fra udligningsfonden. Et år drejede det sig om ca. 430 000 kr., men et år var man helt nede på 104 000 kr., hvilket viser, at loven ikke er blevet stærkt benyttet; men kommunerne vil som sagt alligevel gerne have den, og jeg er derfor glad for, at den nu kommer igen.

Jeg har forstået på det ærede medlem hr. Johannes Jensen, at han ønsker udvalgsbehandling. Vi fra vor side vil gerne gå med til de 40 pct., og jeg forstod på det ærede medlem hr. Johannes Jensen, at det ville han også, men vi vil ogsaa gerne gå med til de 48 timer. Som gammel kommunalmand kan man jo nok forstå betydningen heraf. Jeg har det indtryk, at sidste gang sagen var til behandling, var en af grundene til, at lovforslaget ikke gennemførtes, den nedsatte arbejdstid. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen siger, at den medfører visse vanskeligheder, når kommunerne skal administrere den, og det vil vi gerne være fri for denne gang.

Med disse små og få bemærkninger kan jeg på mit partis vegne give lovforslaget tilslutning.

Formanden: Den højtærede socialminister har ordet på arbejdsministerens vegne.

Socialministeren (Strøm): Da arbejdsministeren er syg, skal jeg på hans vegne takke for den velvillige behandling, som lovforslaget har fået her ved første behandling. Jeg forstår, at der er visse ønsker om udvalgsbehandling, og jeg skal derfor ikke gå ind i nogen stor diskussion om de problemer, der er blevet rejst her.

Jeg forstår, at det nærmest er det ærede medlem hr. Johannes Jensen, der er betænkelig ved, at der nu foreslås en arbejdsuge på 48 timer. Det er rigtigt, som det ærede medlem nævnte, at den store beskæftigelseslov, hvori denne arbejdstid er fastsat, er en anden lov, men jeg vil dog al-